

РЕШЕНИЕ

№ 6778

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7432** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), чл. 208 - 228 АПК, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Верде Транс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от Б. Н., управител, чрез адв. П. Д. от САК, против Решение №2386/22.05.2023г., постановено по н.а.х.д. № 8608 по описа за 2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101-ви състав.

В касационната жалба се твърди неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение, като се релевират касационни основания по чл.348, ал.1, т.1. и т.2 НПК. Твърди неправилност на преценката на съда за допуснато нарушение - неизпълнение на дадено на основание чл.404, ал.1, т.1 и т.12 КТ задължително предписание, като е изложил подробни доводи за неправилност при преценката на доказателствата, претендира изпълнение на предписанието и плащане на възнаграждението на И. П.. Иска от съда да отмени съдебното решение, вместо него съдът да постанови отмяната на наказателното постановление.

В съдебно заседание дружеството - касатор не е представлявано.

Ответникът - директор на Дирекция „Инспекция по труда-С.“, в съдебно заседание

се представлява от процесуален представител юрк. С., оспори изцяло жалбата, претендира неоснователността ѝ, счита, че не са налице сочените касационни основания, претендира, че съдебното решение е постановено в съответствие с материалния закон, а имуществената санкция - в минимален размер. Иска от съда да отхвърли касационната жалба, претендира юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОР К. при СГП счита решението на СРС за валидно и правилно, предлага да бъде оставено в сила.

Пред касационната инстанция не са правени искания за доказателства.

Съдът, след като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, на осн. чл.218 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, прие следното:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, от надлежна страна с правен интерес от обжалването и срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт.

Съобразно чл. 218, ал.1 и ал.2 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С оспореното по делото съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-006831/27.07.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., [населено място], с което на „Верде Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от Б. К. Н. – Управител е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

От фактическа страна, СРС е приел за установено, че при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство в периода 21.04.2020 г. – 09.06.2020 г. от инспектори при Дирекция „Инспекция по труда“- С. на „Верде Транс“ ЕООД относно изпълнението на предписание № 5, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и т.12 КТ в Протокол за извършена проверка с изх.№ ПР2006820/26.03.2020 г., а именно: Работодателят да изплати на И. П. П., ЕГН: [ЕГН], дневни пари за периода на командироването му със Заповед № 001/10.01.2020 г., съгласно чл. 215, ал. 1 от КТ, е установено, че срокът за изпълнение на предписанието изтекъл на 22.04.2020 г. и предписанието не е изпълнено. До приключване на проверката не са били представени документи, удостоверяващи изплащането на командировъчните пари на И. П. П., трудовият договор който бил прекратен на 14.02.2020 г. Посоченото е квалифицирано като нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, за което срещу дружеството е съставен АУАН № 22-006831/09.06.2020 г., и издадено процесното НП № 22-006831/27.07.2020 г., с което при идентичност на описание на нарушението и правната му квалификация на „Верде Транс“ ЕООД е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Фактическата обстановка съдът приел за установена въз основа на приетите по делото

и приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК писмени доказателства по административно-наказателната преписка, и гласни доказателствени средства, обсъдени в мотивите на съдебното решение.

Изложените в касационната жалба доводи за изпълнение на предписанието, са такива и пред СРС, подробно обсъдени в решението.

Според дружеството от протокол от 14.02.2020г., както и покана от 14.02.2020г., безспорно се установявало, че на последната дата в присъствието на други двама служители, на И. П. била връчена заповед за прекратяване на правоотношението № 22/14.02.2020г., която И. П. отказал да подпише, както и ведомост за изплащане на заплати, но взел оставени на бюрото парични средства за трудово възнаграждение, обезщетение и командировъчни, след което напуснал със скандал офиса. Счита за невярна констатацията, че протоколът не бил представен на проверяващите органи през март 2020г., представил всички изискуеми при проверката доказателства - мейл от 11 март 2020г. Също от декларацията на управителя Б. Н. от 09.06.2020г. се установявало, че възнаграждението на И. П. е изплатено.

Доводите на касатора не са нови и посочените обстоятелства са обсъждани в мотивите на Решение № 3613/04.06.2021г. по дело № 1932 на АССГ, с което е отменено решение на СРС и делото върнато за ново разглеждане със задължителни указания. Касационният съд е посочил, че датата на протокола е недостоверна, тъй като не е представен на проверяващите в периода 06.03.2020г. до 26.03.2020г., приключила със заключение, че дневните пари за командировъчните не са платени а даденото предписание не е обжалвано, законосъобразността на последното не е предмет на контрол от СРС, релеватно за правния спор е дали предписанието е изпълнено. Също е обсъдено, че управителят на дружеството е декларирал, че след проверката от март 2020г. не е изплащал дневни средства за командировка на И. П., в хода на проверката присъствал и управителят, подписал според думите му протокола от 14.02.2020г., но не го представил, също управителят декларирал, че не е обжалвал предписанията. Съдът е дал задължителни указания и да бъде разпитан Н. А..

В изпълнение на указанията, при новото разглеждане на делото, са проведени разпити на И. П., който изрично е отрекъл да са му изплатени суми по заповед за командировка от 10.01.2020г., както и Н. А., посочен като свидетел по протокола от 14.02.2020г. Съдът не е кредитирал показанията на А., като опровергани от приобщените по делото доказателства. съдът се е позовал на посоченото в решението на касационната инстанция при преценката на протокола от 14.02.2020г.

На основание извършеното нарушение на чл. 415, ал.1 КТ, е формиран извод от съда за законосъобразно ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството по чл.415, ал.1 КТ. Също СРС е изложил, че дружеството не е оспорило задължителното предписание, поради което същото е станало задължително, а при последващата проверка не били представени доказателства относно изпълнението на предписанието.

Съдът също е приел издаването на АУАН и НП от компетентни органи, както и, че не са допуснати нарушения на З. при издаването им. Като законосъобразно – издадено при правилно материалния закон, СРС е потвърдил процесното НП.

Преценка на касационната инстанция:

Съдебното решение е валидно и допустимо, като постановено от законен състав, в предвидената писмена форма, по подадена в срок жалба срещу подлежащо на съдебен

контрол НП и от надлежна страна - лицето, санкционирано с НП. Също в съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, като са събрани всички относими и допустими доказателства за описаното изпълнително деяние в АУАН и НП. Съдът е изпълнил задължението си по чл.107, ал.2 НПК да провери както обвинителната, така и тезата, развита от санкционираното лице в жалбата.

Приетата от съда фактическа обстановка кореспондира напълно със събрания по делото доказателствен материал. Тя се потвърждава от показанията на разпитаните свидетели, както и от писмените доказателства, кредитирани от съда, събрани и приети от съда на основание чл.283 НПК, във вр.чл.84 ЗАНН. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е формирал правни изводи за съставомерност по посочената като нарушена в АУАН и НП разпоредба.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че не е установено извършването на нарушението, описано в АУАН и НП, както и, че същото е установено при неправилна преценка на доказателствата. При анализа на събраните доказателства, съдът е изложил подробни мотиви относно преценката им, в това число като потвърждение на свидетелските показания е взел предвид поведението на наказаното дружество, което не е предприело действия да докаже пред проверяващите изпълнение на даденото му задължително предписание, необжалвано от него и влязло в сила.

СРС е постановил процесното решение в съответствие с дадените указания в решението на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона и събирането на нови доказателства, при второто разглеждане на делото. Правилна е преценката на съда по доказателствата, в това число и тези, на които касаторът се е позовал в касационната жалба. Нелогични и необосновани са твърденията за изпълнение на задължението за плащане на възнаграждението преди проверката, в рамките на която било издадено и въпросното предписание, което било затаено от проверяващите и за което няма логично или разумно обяснение.

Предвид всичко изложено, и при изпълнение на служебното си задължение по чл.218, ал.2 АПК, съдът не констатира пороци на оспорения съдебен акт, съставляващи касационни основания, поради което следва да бъде оставен в сила.

По делото е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника. Искането е основателно, с оглед изхода на спора и се уважава, като касатора се осъжда да заплати разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд С.- град, Х. - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение Решение без дата от 22.05.2023г., постановено по н.а.х.д. № 8608 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

ОСЪЖДА „Верде Транс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.